

सोलापूर पोलीस आयुक्त कार्यालयात पोलीस अधिकारी आणि पोलीस अंमलदार यांच्याकरिता अवयवदानविषयी जनजागृती मोहिम कार्यशाळा

सोलापूर / प्रतिनिधि

७ एप्रिल हा दिवस जागतिक आरोग्य दिवस म्हणून साजरा केला जातो. या दिनाचे औचित्य साधून महाराष्ट्र शासनाच्या वैद्यकीय शिक्षण व औषधी द्रव्ये विभागामार्फत १२/०४/२०२३ रोजी सकाळी १०.३० ते १२.३० वा. चे दरम्यान डॉ. वैशंपायन स्मृती शासकीय वैद्यकीय महाविद्यालय व श्री छत्रपती शिवाजी महाराज सर्वोपचार रुग्णालय आणि पोलीस आयुक्तालय, सोलापूर शहर यांच्या संयुक्त विद्यमाने पोलीस अधिकारी आणि पोलीस अंमलदा

यांच्याकरिता अवयवदानाविषयी माहिती व जनजागृतीबाबां
एकदिवसीय कार्यशाळा मिट्टीग हॉल, पोलीस आयुक्त कार्यालय

सालापूर शहर यथ सपने झाली. सदर कायंक्रमास प्रमुख पाहुणे म्हणून डॉ. वैशंपायन स्मृती शासकीय वैद्यकीय महाविद्यालयचे डॉ. औंदुंबर म्हस्के, डॉ. विनायक डोऱेजड हे उपस्थित होते. डॉ. औंदुंबर म्हस्के यांनी अवयवदानाविषयी पॉवर पॉइंट प्रेसेंटेशनव्यारे अवयवदानाचे प्रकार, नैरंगिक मृत्युनंतर कोणते अवयव दान करता येतात. जिंवतपणी कोणते अवयव दान करता येतात, मॅंदुस्तंभ म्हणजे यावेळी सहाय्यक पोलीस आयुक्त दीपक आर्वे यांनी आपण देहदान करणार असल्याचे जाहीर केले. सदर कार्यशाळेस ७५ पोलीस अधिकारी आणि पोलीस अंमलदार उपस्थित होते. सदर कायंक्रमाचे अध्यक्ष सहाय्यक पोलीस आयुक्त दिपक आर्वे होते.

पान १ वर्सन...

उपचार त्याचे प्राणघातक ठरले ..

गायब होता. त्यानंतर त्या तरुणाचा मृतदेह भोंदुबाबाच्या घरात सापडल्याने सर्वांनाच धक्का बसला आहे. मृत तरुणाच्या कुंदुंबियांनी पोलिसांत तक्रार करत भोंदुबाबाविरुद्ध कारवाई करण्याची मागर्ण केली आहे. गुजरात सीमेवरील आलीयाबाद येथे हा धक्कादायक प्रकार घडला आहे. प्रविण गुलचंद सोनवणे असे मृत तरुणाचे नाव असून तो पिंपळकोठे गावचा रहिवाशी आहे. प्रविणची तब्बेत ठीक नसल्याने तो आलीयाबाद येथील तुळशीराम सोनवणे या भोंदु बाबाकडे गावर्ठी उपचार करण्यासाठी जात होता. तर भोंदुबाबाचेही मृत प्रविणच्या घरी येणे जाणे होते. आठवडाभरापूर्वी मृत प्रविण सोनवणे हा भोंदु बाबाकडे उपचारासाठी गेला होता. मृताचे कुंदुंबीय मुलगा घरी आला नार्ह म्हणून भोंदु बाबाला फोन करून विचारणा करत होते, मात्र बाबत्यांना उडवा उडवीची उत्तरे देत होता. अखेर जायेडा पोलिसांच्या मदतीने तपास केला असता बाबाच्या घरातच प्रविण याचा मृदृगे कुजलेल्या अवस्थेत सापडला. भोंदु बाबनेचे प्रविणची हत्या केल्याचा आरोप कुंदुंबीय व ग्रामस्थानी केला आहे. दरम्यान तुळशीराम बुध्द सोनवणे हा भोंदु बाबा मात्र आपल्या एका साथीदारासह फरार असून पोलिस त्याचा शोध घेत आहे. दरम्यान या भोंदु बाबावर कडक कारवाई करण्याची मागणी होत आहे. आलीयाबाद गावातील भोंदुबाबा तुळशीराम सोनवणे आमच्या घरी आला होता आणि माझा भाऊ प्रविण सोनवणे याला सोबत घेऊन गेला होता. दुसऱ्या दिवर्शी तुळशीरामला फोन केला असता त्याने उडावउडवीची उत्तरे देण्यास सुरुवात केली. दोन तीन दिवस तुळशीराम सोनवणे तुळशी आमच्यासोबतच आहे असेच सांगून टाळत होता. त्यानंतर शनिवाराच्या गावच्या पोलीस पाटलांनी त्या भोंदुबाबाच्या घरी प्रविणचा मृतदेह पडल्याचे सांगितले. भोंदुबाबा भावाचा नरबळीसारखा प्रकार करून फरार झाला आहे. त्याला अजूनही शिक्षा झालेली नसून शासनाने त्याला शिक्षा करावी अशी आमची विनंती आहे, असे मृत प्रविणचा भाऊ सोनवणे यांनी म्हटले आहे. दोन तीन दिवसांपूर्वी आमच्या पिंपळकोठे गावात अघोरी विद्येच्या नावाखाली एका तरुणाचा बर्ला गेला आहे. आजही लोक अंधश्रद्धेवर विश्वास ठेवतात ही शोकांतिका आहे. त्यामुळे अशा भोंदुगिरीकडे न जाता डॉकटरांकडे उपचार घ्यावेत हा नरबळीचा प्रकार अतिशय निंदनीय आहे. पुरोगामी महाराष्ट्रात आजही असे प्रकार घडत आहेत. समाजाने अशा अंधश्रद्धेवर विश्वासात ठेवू नये तसेच अशी भोंदुगिरी करणाऱ्यांचे अड्ऱे उद्दस्त करावेत, अर्शप्रतिक्रिया ग्रामस्थांनी दिली आहे.

काढले पुण हो पैसे काढताना तो एटीएमच्या सीसीटीव्हीमध्ये फॅलिटी नाही.

काढल, पण हप्स काढताना ता एटाएमच्या सासाठीन्हामध्ये दिसल आणि त्यावरूनच पोलिसांनी अवघ्या २४ तासात त्याला ताब्यात घेतले त्यानंतर त्यांना मृतदेह पुरलेल्या ठिकाणी नेऊन मृतदेह ताब्यात घेतल अशा प्रकारे पोलिसांनी या हत्येचा २४ तासात उलगडा केला.

वासनाधि शिक्षक अखर सुडान ..

भारतीला नोकरीचे महत्त्व सांगितले, ती कपनी किंती चागलत्याकृती आहे, त्या कंपनीत नोकरी लागणारच आहे, त्या नोकरीच्या इंटरव्ह्यूलून जाण्यासाठी आम्ही तुला न्यायला आलो आहोत असे खादें कुटुंबातील भारती आणि तिची आई गंगुबाई या दोर्धीना अमोलनेवर पटवून दिले. त्यानंतर ‘हो-नाही’ करत भारती तयार झाली. आपल्या मुलीचा एका मोठ्या कंपनीत इंटरव्यू होवून तिला नोकरी लागणारा असल्याचे कळल्याने गंगुबाईला आनंद झाला होता. तिने भारतीला तिचे आवरून जायला परवानगी दिली. तसे ग्रामीण आदिवार्सी भागातील भारतीने कॅश वगैरे घेऊन तिला नेहमी आवडणारा पोपर्ट रंगाचा पंजाबी ड्रेस परिधान केला. पायात चॉकलेटी संगाची चप्पल व आवश्यक ती शाळा-कॉलेजची कागदपत्रे असलेली बँग घेवून भारतर्ता त्या दोघांसोबत निघाली. तिच्या आयुष्यात नेमके काय वाढून ’ठेवले हे हे तिलाही माहिती नव्हते. निघतांना आई गंगुबाई खादे यांचे दर्शन घेवून इको गाडीतून भारती कंपनीतील इंटरव्यूला निघाली. जातांना तिच्या आईने परत कधी येणार? असे अमोलला विचारले, तेंव्हा बोलबच्चन अमोलने भारतीचा इंटरव्यू झाला की तास-दोन तासात तिला घरी आणून सोडतो, असे सांगितल्याने गंगुबाईचा जीव भांड्याचापडला होता. दुपारी ३ वाजता भारती इंटरव्यूला गेल्यानंतर तिची आवघातील उद्योगाला जुंपली होती. काम करता-करता दिवस कर्दमावळा ते कळलेच नाही. संध्याकाळ्ये सात वाजले तरी भारतीचा

पत्ता नव्हता. आता मात्र तिची आई गंगूबाई अनु बहीण लक्ष्मीला तिची काळजी वाटायला लागली होती, त्यामुळे भारतीची आई गंगूबाईने लक्ष्मीला 'भारतीला फोन लाव' असे सांगितले. भारतीला फोन लावला, मात्र तो फोन न लागता स्वीच ऑफ असे सांगू लागला. तेंव्हा मात्र त्या दोर्घींची काळजी जास्तच वाढली. रात्री सात वाजल्यापासून त्या भारतीची वाट पहात होत्या. रात्रीचे १० वाजले तरी भारतीचा तपास नव्हता, त्यामुळे घरातील सर्व जण चिंताग्रस्त झाले होते. त्या दोर्घींनी आता अमोल गोपाळ तसेच मनोहर कोदडे यांनार्हाई फोन लावायचा प्रयत्न केला, मात्र सर्व काही व्यर्थ ठरले. त्यांचे फोन लागले नाहीत. ती रात्र त्या दोर्घी माय-लेकींनी तशीच काढली भारतीची आई गंगूबाई हिला काही आता रहावेना. दुसऱ्या दिवर्शी रविवार दि. १५ जानेवारी २०२३ रोजी संक्रांतीच्या दिवशी सकाळीच भारतीची आई गंगूबाई खादे लक्ष्मीला घेवून राजुर पोलीस ठाण्यात आली. सहाय्यक पोलीस निरीक्षक गणेश इंगळे आपल्या केबिनमध्ये बसून सहकाऱ्यांसमवेत चर्चा करून हदीतील गुन्ह्यांचा आढावा घेत होते. सहाय्यक पोलीस निरीक्षक इंगळे यांनी यापूर्वी अहमदनगर स्थानिक गुन्हे शाखेत असतांना चांगली कामगिरी केल्याने त्यांन कामाचा दांडगा अनुभव होता. त्याचा भरपूर फायदा गुन्हेगारीवर अंकुश ठेवतांना होत होता. भारतीची आई गंगूबाई खादे यांनं सहाय्यक पोलीस निरीक्षक गणेश इंगळे यांची भेट घेवून आपली तरूण

येण्याची जबाबदारी दत्तूने अमोल आणि मनोहर यांच्यावर सोपवली, त्यानुसार त्या दोघांना दि. १४ जानेवारी २०२३ रोजी दुपारी ३ वाजण्याच्या सुमारास भारतीच्या शेंडी येथील घरी पाठवले होते. कंपनीतील नोकरीची मात्रा तिला लागू पडली होती. इंटरव्ह्यूची सबब सांगून त्या दोघांनी भारतीला सोबत घेतले होते. तिला घेऊन ते बेरेच पुढे आले होते. दरम्यान इंटरव्ह्यूच्या निमित्ताने ते एका हॉटेलवर आले होते, त्याठिकाणी चहा-पाणी घेतला. त्यानंतर भारतीला काहीतरीना कारण सांगून वासाळीच्या रस्त्याने पुढे निघाले. रस्त्यात दत्तू धोंडू डगळे याचे वासाळी गाव लागले. हे भारतीला माहित होते. ते गाव ओलांझून गाडी पुढे आली, तर रस्त्यातच दत्तू आडवी कार लावून उभार होता. त्याला भारतीने ओळखले, पण तो रस्त्यात का उभा आहे हे काही समजले नाही, पण तो रस्त्यातच उभा असल्याने अमोलने गाडी थांबवली. मनोहर हा भारतीला घेऊन गाडीतून उतरला. अमोल हा इको गाडी घेवून मागे फिरला, तर मनोहर हा भारतीला घेवून दत्तू डगळेच्या गाडीत बसला. दोन्ही गाड्या दोन्ही दिशेला निघाल्या. ती ओळखत होती, आता त्यांचे ब्रेकअप झाले असले तरी काही दिवसापूर्वी त्यांच्यात प्रेमसंबंध होते, त्यामुळे तिच्या मनात काही शंका आली नाही. दत्तूने काही किलोमीटर गाडी पुढे गेल्यावर थांबवली. तिथे गाडीतून ते तिथे जण खाली उतरले, तेंव्हा दत्तू पुन्हा भारतीला म्हणाला, माझ्याशी लग्न कर. मात्र तिने त्याला स्पष्ट शब्दात नकार दिला. तेंव्हा मात्र त्याच्या रागाचा उद्रेक झाला. त्याने तिला शिवीगाळ करत मारहाण करण्यास सुरुवात केली. त्या निर्जन परिसरात तिच्या मदतीला येणारे कोणीच नव्हते. ती चांगलीच त्याच्या ताख्यात सापडली होती. त्याने तिला बेदम मारहाण केली. मारहाण करतच तिला गाडीत घातले आणि दत्तूने सुसाट वेगाने गाडी पळवली. ठाणे जिल्ह्यातील किन्हवली गावच्या हद्दीत ते येवून पोहोचले. अतिमारहाणीने निपचित झालेल्या भारतीला दत्तू आणि मनोहर या दोघांनी शहापूर तालुक्यातील साकुल गावाजवळच्या खदानीजवळ गाडीतून उचलून खाली काढले. ती अर्धमेली झाली होती, पण त्या नराधमांना तिची दया आली नाही.. पिसाळलेल्या दत्तूने बाजूला पडलेला दगड उचलून तिच्या डोक्यावर व तसेच शरीरावर टाकले. अर्धमेली. भारती केव्हाच गतप्राण झाली होती. ती ठार झाली, पण तिची 'सहजासहजी ओळख पटू नये म्हणून, दत्तूने तिचा चेहरा दगडाने ठेचला. तसेच तिच्या अंगावरील पंजाबी डेस काढून केवळ अंतर्वस्त्र ठेवली. तिचा अर्धनग्र मृतदेह बाईंडींग वायरने बांधून त्याला दगड बांधून खदानीत फेकून दिला. त्यांना वाटले आता आपण पुरावा नष्ट केला. आपले कोण काय न वाकडे करतो? पण इतके मोठे पाप लपून रहाणे शक्यत्व नव्हते. पोलिसांनी त्या मारेकल्यांचा माग काढलाच संशयितांच्या मुसक्या आवळल्या.

मांत्रिकाच्या बायकोसाठी सावकार वेडा...
त्याच्या घरची परिस्थीती ही सधन आहे. तरी ही त्याला म्हणावे तसे कोणत्याही कामात यश मिळत नसल्याने तो थोडासा आर्थिक संकटात सापडला होता. त्याचा पाय घसरत चालला होता. आर्थिक आणि कोणत्याही कामात यश येत नसल्याने तो देवदेवर्षी याच्या नादाला लागला होता. खेरे तर त्याची ही अंधश्रृद्धाच होती. कुरुंदवाडा हे शहर तसे फारसे लहानच. कर्नाटक आणि महाराष्ट्र सीमेवर असल्याने दोन्ही राज्यातील लोकांचा रोटी बेटीचा व्यवहार होत असतो. शिरोळ तालुका हा साखर पट्ट्याने सधन आणि सुपीक असलाला तरी बन्याच बाबत तो मागसलेला ही आहे. सावकर देबाजे हा काही कारणामुळे अडचणीत आला असल्याने कर्नाटकातील चिकोडी जवळील नागराळ येथील देव देवर्षी सांगणारा माळाप्पा हेगण्णावर याच्या नादाला लागला होता. माळाप्पाने ही त्याची आर्थिक नाडी आणि गरज ओळखून कुणी तरी तुझ्यावर करणी बाधा केली आहे आणि ती करणी बाधा उत्तरविष्ण्यासाठी उपाय करावा लागेल असे सांगून एक विधी ही करायला सांगितला होता. त्या गोष्टीला सावकार देबाजे हा ही तयार झाला होता. हा विधी आणि करणी बाधेवरील उपाय करण्यासाठी सावकार देबाजे याला महिना किंवा पंधरा दिवसातून एकदा दोनदा नागराळ येथे हेगण्णावर याच्या घरी जावे लागत होते. त्यावेळी सावकार याची नजरा नजर हेगण्णावर याच्या बायकोवर पडत होती. त्याची बायको ही देखणी सेक्सी आणि मादक असल्याने सावकार याला ती आवडू लागली होती. कठत नकठत तो आता माळाप्पा हेगण्णावर याच्या माधारी त्याच्या घरी येवू जावू लागला. कामाचे निमित्य पण तिला खास भेटायला म्हणून तो मजरेवाडी येथून नागराळ्ला दिवसा आड जात होता. देबाजे याला कन्नद येत असल्याने माळाप्पाच्या बायकोबरोबर बोलताना त्याला कोणतीही अडचण येत नव्हती. स्वतःच्या घरचे सांगत असताना तिच्या मनात आपले स्थान निर्माण करण्यासाठी त्याने तिला आपलेव आपल्या बायकोचे कधीच पटत नाही, त्यामुळे आमच्या दोघांची भांडणे होत आहेत. तिच्यापासून मला सुख नाही असे खोटे सांगून तो तिच्या मनात सहानभूती निर्माण करीत होता. बोलता बोलता तो तिला चोरटा स्पर्श ही करीत होता. खेरे तर तिच्या मनात त्याच्या विषयी काहीच नव्हते. तिला फक्त तो मजरेवाडी येथून आपल्या नवन्याकडे कामानिमित्य येत असल्याचे माहिती होते. तिला बघितले की सावकारच्या मनाची चलबिचल होत होती. कधी एकदा हिला आपल्या अंगाखाली घेऊन कुस्करतो आणि तिच्याबरोबर शरीरसुख ओरबाढतो असे त्याला झाले होते. पण तीने ही त्याच्या मनातील ओळखले असल्याने तो घरी आला की, त्याच्या पासून ती चार हात लांब राहत होती. ती आपल्याला टाळत आहे. हे त्याच्या ही लक्ष्यत आले होते. तरीही ती त्याच्या मनात बसली असल्याने तो तिचा नाद सोडयला तथार नव्हता. मागील आठवड्यात तो नागराळ येथे आला असताना माळाप्पा घरी नसताना त्याने तिचा हात धरून तु मला आवडतेस, एकदा मला तु शरीर सुख दे. तुला आयुष्यभर काही कमी पडू देणारा नाही असे सांगितले. परंतु ती पतिव्रता असल्याने तिला त्याचे वागणे बोलणे आवडले नव्हते. तिने त्याचा हात झागारून देवून परत माझ्या

आणि आपलं काम करायचा आणि येथून फुटायचं बघा अशी तिने ताकीद दिल्यावर सावकार घाबरला होता. त्यावेळी तो तेथून निघून गेला. तिने ही गोष्ट नंतर आपल्या नवन्याला सांगितली.आपल्या पत्नीकडे सावकारने शरीरसुखाची मागणी करावी ही गोष्ट माळापाला आवडली नव्हती. त्यानंतर माळापाले मजरेवाडी येथे येवून सावकार देबाजे याची भेट घेऊन परत असे होता कामा नये अशी सक्त ताकीद दिली. तुझ्यावर करणी बाधा झाली असल्याने ती उतरली गेली तरच तुझे चांगले हेर्इल नाही तर तु कोठे ना कुठे अडकत जाशील असे सांगितले. आपल्या पत्नीकडे सावकार देबाजे हा वाईट नजरेने बघतो आहे त्याला चांगलीच अहल घडवली पाहिजे असा विचार माळापाले केला. त्याने ही गोष्ट कोडी नागराळ येथील आपल्या एका मित्राला सांगितली.त्या दोघांनी ही सावकार याला धडा शिकविण्याचा प्लॅन केला. रविवार दि. १६ रोजी सावकार याला नागराळ येथे बोलावून घेऊन करणी बाधेचा दोष काढूया त्यासाठी विधी करावा लागेल तो विधी मजरेवाडी येथेच करावा लागेल असे सांगून त्याला परत पाठविले. त्यानंतर दुसऱ्या दिवशी म्हणजे सोमवारी संध्याकाळी माळापाला आणि त्याचा मित्र हे दोघे प्लॅन करून मजरेवाडी येथे आले.त्यानी त्याला मजरेवाडी कुरुंदवाड रस्त्यावरील बीपीएड कॉलेजच्या पाठीमागील बाजूस असणाऱ्या शेतात येण्यास सांगितले. हा विधी करण्यास आणि येथेच तुला करणी बाधा झाली असल्याचे सांगून त्याला त्यांनी तेथे बोलावून घेतले.त्याचा फोन आल्यावर सावकार देबाजे हा आपली दुचाकी गाडी घेऊन तेथे गेला. त्यावेळी तेथे कुणी नसल्याने याच संधीचा फायदा घेत माळापाला आणि मित्राने पहिल्यांदा त्याला सांगितले की हा विधी करताना तुला बांधले की, दोष निवारण करता येर्इल म्हणून त्यांनी सावकार देबाजे याचे हात पाय दोरीने बांधून ते त्याला एका झाडाला बांधले. जेणे करून त्याला कोणतीच हालचाल करता येणार नाही याची त्यांनी खबरदारी घेतली. लिंबु उतरविण्याच्या बहाण्याने काही तरी मंत्र म्हणण्याचे नाटक करीत माळापाले तेथे लपवून ठेवलेली कुन्हाड काढली आणि त्याच्या गळ्यावर आणि मानेवर घातली.त्यासररी सावकार देबाजे हा जोरात ओरडला परंतु तेथे रात्रीची वेळ असल्याने तेथे त्या तिघा शिवाय कुणीच नसल्याने त्याचे ओरडणे निरर्थक ठरले. त्याच्या गळ्यातून मोठी रक्ताची चिळकांडी उडाली. काही क्षणातच तो आहे त्या जागेवरच लोंबकाळत पडला. त्याच्या रक्ताचे थेंब जमीनीवर पडत होते. जागीच त्याचा मृत्यु झाला. त्या दोघांनी त्याचा मृतदेह झाडाच्या काटेरी झुऱ्यापात तसाच लोबंकाळत ठेवला आणि तेथून ते निघून गेले. दुसऱ्या दिवशी मंगळवार दि. १८ रोजी दुपारच्या सुमारास सहजच एक इसम लघुसंकेसाठी त्या बाजुला गेला असता तेथे त्याला एका तरूणाचा मृतदेह काटेरी झाडाझुडपात लटकत असल्याचे दिसल्यावर तो तेथून ओरडत पळत गेला. रस्त्याला येवून त्याने घाबन्या घुबन्या आवाजात त्याने लोकांना पाहिलेले गोष्ट सांगितली. लोकांनी घटनास्थळी जावून पाहिले असता एका तरूणाचा मृतदेह झाडाला लटकत असल्याचे दिसून आले. घटनेच्या बाजुलाचा एका निर्जन स्थळी काही अंतरावर एक दुचाकी गाडी हिरो डिलक्स एम एच ०९ क्र.५२५१ होती. कुणी तरी या घटनेची माहिती कुरुंदवाड पोलीसांना दिली. पोलीस ही तातडीने घटनास्थळी आले. मयताच्या चेहऱ्यावर मानेवर आणि गळ्यावर धारदार शक्काने वार केल्याच्या खुणा दिसत होत्या. घटनास्थळी जमलेले लोक मयत तरूणाला ओळखत होते. मजरेवाडी येथील सावकार देबाज हा असल्याची माहिती पोलीसांना त्यांनी दिली. इकडे मयताची ओळख पटल्यावर पोलीसांनी या घटनेची माहिती मयत सावकार देबाज याच्या घरच्यांना देवून त्यांना घटनास्थळी बोलावून घेतले. त्यांनी ही मयताची ओलख पटविल्यावर पोलीसांनी घटनेचा आणि घटनास्थळाचा पंचनामा करून मृतदेह शवविच्छेदनासाठी इचलकरंजी येथील आयजीएम हॉस्पिटल येथे पाठवून दिला. पोलीस या घटनेचा तपास करीत असताना आदल्या दिवशी सावकार देबाजे याला नागराळ येथील देवर्षी सांगणारा माळापाला हेंगण्यावर याचा फोन आल्यावर ते आपली गाडी घेऊन बाहेर पडल्याचे समजले. या घटनेचा तपास कुरुंदवाड पोलीसाबरोबर स्थानिक गुन्हे अन्वेषणाचे पोलीस ही करीत होते. मोबाईल फोनच्या लोकेशनवरून माळापाला हेंगण्यावर याचे मोबाईल लोकेशन चिकोडी नागराळ कोडी येथील दाखवित होते. पोलीसांनी त्याचा शोध घेत त्याला त्याच्या राहत्या घरातून ताब्यात घेतले. त्याला कुरुंदवाड पोलीस स्टेशनला आणून त्याच्याकडे या घटनेची चौकशी पोलीसांनी केली असता त्याने आपला गुन्हा कबुल करीत तो का ? आणि कशासाठी केला याची माहिती पोलीसांना दिली. आपल्या पत्नीकडे वाईट नजरेने बघून देबाजे हा तिच्याकडे शरीरसुखाची मागणी करीत असल्याने आपण चिडून त्याचा खून केल्याचे त्याने पोलीसांना सांगितले. या घटनेची लेखी फिर्याद मयत सावकार देबाजे याच्या पत्नीने कुरुंदवाड पोलीस ठाण्याला दिली असल्याने पोलीसांनी तिच्या फिर्यादीवरून सावकार कललपा देबाजे (वय ३५) रा.मजरेवाडी याच्या खून प्रकरणी माळापाला हेंगण्यावर (वय २५) रा.नागराळ ता.चिकोडी कर्नाटक याच्या विरोधात भा.दं.वी. कलम ३०२ प्रमाणे गुन्हा दाखल करून त्याला कोर्टसमरेह हजर केले असता मा.कोटनी त्याला पाच दिवसाची पोलीस कोठडी सुनावली. पोलीस कोठडी दरम्यान पोलीसांनी त्याचेकडून गुन्ह्यात वापरलेले कुन्हाड जस केली.या घटनेतील दुसरा संशयीत आसोपी हा फरार असल्याने पोलीस त्याचा शोध घेत होते. या घटनेचा तपास कुरुंदवाड पोलीसाबरोबर स्थानिक गुन्हे अन्वेषणच्या पोलीसांनी करून या घटनेतील संशयीतांना घटना घडल्यापासून २४ तासाच्या आत अटक करून ताब्यात घेतले. म्हणून तर या घटनेचा लवकरच उलघडा करण्यात पोलीसांना यश आले.वासनांध पुरुषाला दुसऱ्याची बायकोच मस्त वाटत असल्याने त्याची नजर बाबचाळते त्यातून तो तिच्याकडे त्या नजरेनेपाहून कधी एकदा हिला आपल्या अंगांखाली घेतो असे त्याला होते.पण सगळ्याच बायका काही तशा नसल्याने त्यांना ही गोष्ट खटकत असते त्यातूनच पुढे खूनाच्या घटना घडतात हेच या घटनेवरून दिसून येते.

आ पल्या देशात अधविक्षास आण त्यातून निमाण
झालेले व्यक्ती माहात्म्य यामळे लोक सहजपणे

जाणारा उत्तराना माहूर या त्यामुळे रातक राहणीचा एखद्यावर विश्वास ठेवतात आणि त्याच्या मागे फरफटत जाऊन स्वतःचे नुकसान घेतात. देवावरची श्रद्धा ठीक आहे, पण सर्व काही देवामुळे ठीक होईल असा अंधविश्वास बाळगाणे हा मूर्खपणा आहे. तोच प्रकार नेत्यांच्या आणि अध्यत्मिक महाराजांच्या बाबतीत आहे. लोक नेत्यांवर आणि स्वतःला देव मानणाऱ्या बाबांवर विश्वास ठेऊन ते सांगतील तसेकरतात. त्यांच्यासाठी लाखोंच्या संख्येने एकत्र जमतात आणि गर्दीत जीव गमावून बसतात. अशावेली गर्दीत आपण चिरडून मरु किंवा उन्हा-तान्हात तासन् तास बसल्यावर आपला जीव जाईल याचेही त्यांना भान नसते. खारघर मधील घटनेला जितके जबाबदार आयोजक आणि सरकार आहे तितकेच जबाबदार अप्पा धर्माधिकारी यांच्यावर अंधश्रद्धा ठेवून त्यांना दिला जाणारा महाराष्ट्र भूषण पुरस्कार सोहळा बघायला आलेले त्यांचे भक्तही जबाबदार आहेत. निरुपणकार आप्पासाहेब धर्माधिकारी आणि त्यांच्या वडिलांनी समाजासाठी केलेले काम निश्चितच प्रशंसनीय आहे. त्यामुळे अशा महान व्यक्तींना महाराष्ट्र भूषण पुरस्कार मिळायलाच हवा. पण हा पुरस्कार राजभवनात किंवा बंदिस्त सभागृहात सुद्धा देता आला असता. पण ज्यांनी आप्पासाहेब धर्माधिकारी यांना हा पुरस्कार दिला त्यांचा अप्पांच्या लाखो अनुयायांच्या मतांवर डोळा होता. त्यामुळे कडक उन्हा-तान्हात त्यांनी उघड्या मैदानात हा सोहळा आयोजित करण्याचा घाट घातला. कारण त्यांना पक्के ठाऊक होते की आप्पासाहेब यांच्यावर श्रद्धा असलेले लोक उन पावसाची पर्वा न करता या सोहळ्यासाठी येणार आणि त्यातून आपला फायदा होणार. म्हणूनच हा

नका आणि या श्वेषोटी विनाकारण एखाद्या कार्यक्रमाला गर्दे करू नका हे त्यांनी लोकांना सांगायला हवे होते आणि मुख्य म्हणजे राजकीय व्यासपीठावर जायचे टाळायला हवे होते उन्हाळ्याचे दिवस आहेत, मला पुरस्कार द्यायचाच असेल त मंत्रालय विधानभवन राजभवन किंवा एखाद्या बंदिस्त सभागृहात द्या असे त्यांनी स्वतः सरकारला सांगायला हवे होते. पण त्यांच्या लाखो अनुयायांच्या मतांवर डोळा असलेल्या राजकीय पुढाऱ्यांचा दुष्ट हेतू आपांच्या लक्षात आला नाही आणि त्यांच्या हातून त्यांच्या आयुष्यातील सर्वात मोठी चूडाघडली. आता काही राजकीय पुढारी या दुर्घटनेला निसर्गाच्या प्रकोप झाला असे सांगून यातून हात झटकत आहेत, पण ह निसर्गाचा अचानक झालेला प्रकोप नव्हता तर स्वतःच्या फायद्यासाठी लोकांचा विचार न करता असे मेळावे आयोजित करण्यास भाग पाडण्यान्या सरकारचा आणि अशा सोहळ्याला उन्हा-तान्हात हजेरी लावण्यांया आपांच्या अंध भक्तांचा दोहोता. एखाद्याने डोंगरावरून खाली उडी टाकायला सांगितले म्हणून आपण टाकायची का? सूर्य आग ओकतोय हे दिसावा असताना उन्हातान्हात उघड्या मैदानावर अन्न पाण्यावाचू त्यांना कोणी बसायला सांगितले होते? स्वतःची थोडी तर्फ अक्कल वापरायला नको का? शेवटी कोणाचा जीव गेला आयोजक जिवंत आहेत. आप्पासाहेब जिवंत आहेत. या कार्यक्रमाला हजर असलेले पुढारी जिवंत आहेत. मेला कोणी तर सामान्य अंधभक्त. कारण त्याला अक्कल नव्हती. आपल्या जीवाची पर्वा नव्हती. अशा माणसांचं या दुर्घटनेत जीव गेला

हा केवळ एकच प्रकार नाही तर निवडणूक किंवा इतर वेळेस सुद्धा राजकीय पक्षांच्या सभा भर दुपारी ठेवल्या जातात आणि त्यांचे अंधभक्त जीवाची पर्वा न करता लोकांना जमा करून संभेदी गर्दी वाढवतात. कधी कधी गर्दी जमवण्यासाठी पैसे देऊन माणसे गोळा करतात आणि भर दुपारी सभा घेतल्या जातात. अशा सभांना स्थानिक स्वराज्य संस्था आणि स्थानिक पोलिसांकडून परवानगी कशी दिली जाते. कारण यात पुढारी लोकांचा खेळ होतो तर अशा सभांना उन्हातान्हात गर्दी करण्याचा लोकांचा मात्र जीव जातो. पण याला जितके पुढारी जबाबदार असतात तितकेच पुढान्यांच्या मागे फरफटत जाणारे त्यांचे अंधभक्त सुद्धा तितकेच जबाबदार असतात. त्यामुळे लोकांची अंधभक्ती जोवर जिवंत आहेत तोवर या अंधभक्तीतून त्यांचा जीव जाणारच! पण पुढान्यांचां किंवा अध्यात्मिक बाबांच्या सभांना मेळाव्याला जावून भाषणे रेकून लोकांना काय मिळत? लोकांचे दुःख दारिद्र्य दूर होते का? मुला-बाळांना नोकन्या मिळतात का? कौटुंबिक समस्या सुटतात का? तर काहीच नाही उलट वेळ आणि पैसा खर्च होतो, तेंव्हा लोकांनी आता तरी याचा नाद सोडवा आणि त्यांच्या सभांना मेळाव्याला कार्यक्रमांना उन्हातान्हात जाऊन आपला जीव धोक्यात घालू नये. काही पुढान्यांच्या सभांची वेळ ६ वाजता असते आणि ते ८ वाजता येतात, तोवर लोक ताटकळत त्यांची वाट पहात थांबलेले असतात आणि हे पुढारी एखाद्या बादशहा सारखे २ ते ३ तास लेट येतात. कारण त्यांना ठाऊक असते की आपल्याला ऐकण्यासाठी जी मेंढर जमलित ती कुठेही जाणार नाहीत त्यांनी लोकांना जमेत धरलेले असते म्हणूनच सामान्य माणसावर आज किड्या मुंग्या सारख मारण्याची वेळ आलेली आहे.

अंधभक्तीचे निष्पाप बळी!

शेतकऱ्यांच्या मुलासाठी राज्यातील पहिल मोफत वस्तिगृह उन्हाळा अधिक तापतोय,
उभारण्याचे काम केले -मा.आ.शिवार्जीराव पाटील कव्हेकर आरोग्याची काळजी घ्या!!

लातूर् / प्रातानधि

लातूर बाजार समितीच्या सभापती पदावर काम करताना शेतकरी, व्यापारी, हमाल, मापाडी यांना केंद्रबिंदू ठेवून बाजार समितीचा चौफेर विकास करण्याचे काम केले. हमाल मापाडीना राहण्यासाठी श्री.गौरीशंकर गृहनिर्माण संस्था उभारून साडेचार हजारामध्ये जागा व घर देण्याचे काम केले. त्या जागेची किंमत आज दहा लक्ष रुपये आहे. भूकंपग्रस्तांना अनुदान देण्याचे कामही केले. याबरोबरच लातूर बाजार समितीबोरबरच मूरूड, रेणापूर व पानगाव उपबाजार पेठ उभारण्याचे कामही आपल्याच कालावधीत झालेले आहे. तसेच शेतकर्याचा मुलगा शिक्षणापासून वंचित राहू नये म्हणून शेतकर्याच्या मुलासाठी राज्यातील पहिल मोफत वसतिगृह उभारण्याचे काम आपण बाजार समितीच्या माध्यमातून केले असून याचे उद्घाटन तत्कालीन मुख्यमंत्री शरदंदंडजी पवार व सहकारमंत्री विलासराव देशमुख यांच्याहस्ते करण्यात आले. याचा अनेक शेतकरी मुलांना फायदा होत आहे. असे प्रतिपादन भाजपा नेते तथा किसान मोर्चा गोवा राज्याचे प्रभारी माजी आ.शिवाजीराव पाटील कठेकर यांनी केले. ते राज्याचे माजी कामगार कल्याण मंत्री आ.संभाजीराव पाटील निलंगेकर यांच्या मार्गदर्शनाखालील छत्रपती शिवाजी महाराज शेतकरी, व्यापारी, हमाल, गाडीवान परिवर्तन पॅनलच्या उमेदवारांच्या प्रचारार्थ हसंगुळ (बु) व हंगुळ (खु) येथे

आयोजित प्रचारासभत बालत हात. यावळा या प्रचार सभेला भाजपा जिल्हा उपाध्यक्ष सूर्यकांतराव शेळके, भाजपाचे जिल्हा उपाध्यक्ष निळकंठराव पवार, बाबूराव वाघमारे पाटील, ग्रामपंचायत सदस्य सतीश सुरुक्टे, भाजपाचे शहर जिल्हा उपाध्यक्ष चंद्रकांत खटके, नरसिंग इंगळे, महादेव गायकवाड, युवराज वीर, बब्रूवान पवार, अंगद जाधव, उद्धव जाधव, सुकुमारताई तळणे, काशीनाथ पांचाळ, बाबूराव कोतवाड, विनोद जटाळ, राजू गुरमे, गणेश कैले, मिराताई माळी आदी मान्यवर उपस्थित होते तर हांगुळ (खु) येथील प्रचार सभेला केदार पाटील, प्रकाश पाटील, शिवाजी बोमणे, तानाजी झुंजे, गजेंद्र पाटील, सूर्यकांत काळदाते, नागझरी येथील काशीनाथ स्वामी, प्रकाश सरवदे, उपसरपंच गफार पटेल, बिभिषण पांडे, दत्ता पवार, सदाशीव स्वामी, प्रमोद घोडके, अमिर पटेल, तानाजी पाटील, सचिन स्वामी यांच्यासह मान्यवर उपस्थित होते. यावेळी पुढे बोलताना माजी आ.शिवाजीराव पाटील कळ्हेकर म्हणाले, लातूर मार्केट कमिटीच्या माध्यमातून शेतकर्यावरील अन्याय दूर करून त्यांना न्याय देण्याचे काम आपण केलेले आहे. मी सभापती पदावर आलो तेब्बा लातूर बाजार समितीचे उत्पन्न २२ लाख रुपये होते तर माझा कार्यकाल पूर्ण झाल्यानंतर हे उत्पन्न साडेआठ कोटीवर गेले होते. मार्केट यार्डातील पाच हजार हमाल, मापाडी यांच्या सोयीसाठी माथाडी बोर्ड लागू करून त्यांच्या खात्यावर ८० कोटी

रूपये जमा करण्याचे काम कलला आहे. या निधीतून हमाल मापाड्यांचा पगार व त्यांना दिवाळी बोनस देण्याचे कामही आपण केलेले आहे.

यापुढील कालावधीतही लातूर मार्केट कमिटीचा चेहरा बदलण्याचे काम करू असे मतही त्यांनी यावेळी बोलताना माजी आ.कव्हेकरांनी व्यक्त केले. प्रचार सभेचे प्रास्ताविक राजाभाऊ गुरमे यांनी केले तर कार्यक्रमाचे सुत्रसंचलन व आभार गणेश सार यांनी मानले. कार्यक्रमाच्या प्रारंभी मन्त्रकाम संगोजन मणितीच्यातवीने

प्रचारसंभेला विविध ग्रामपंचायतीचे
यांत्रिचे सदस्य यांच्यासह पदाधिकारी
गांव्हेने उपस्थित होते. दरम्यान लातूर
सापती असताना शेतकरी, व्यापारी,
ना न्याय देण्याचे काम कळवेकर
हाते. लातूरसाठी १३५ कोटीची
राबविण्याचे काम केले. तसेच
ठीं वसतिगृह, शेकडो भूकंपग्रस्तांना
पणे तसेच आत्महत्याग्रस्त दीडशे
ते १५ हजाराची मदत,
माध्यमातून १० हजार बचत गटाच्या
लाखाचे कर्ज देऊन महिलांना उद्योगी
केले आहे. याबरोबरच कडबा बाजार,
हमाल, मापाडी भवन उभारून
माल, मापाड्यांना न्याय देण्याचे काम
व पाटील कळवेकर साहेबांनी केले.
सापती झाले. पंरु त्यांची साधी
व्यापारी, हमाल, मापाडीमध्ये निर्माण
गाही लातूर बाजार सभापती कोण?
आ.शिवाजीराव पाटील कळवेकर
येते. त्यामुळे लातूर बाजार समितीची
कळवेकर साहेबांमुळेच आहे. असे
नरसिंग इंगळे यांनी केले.

८

वा तावरणाताल हाणाच्या बदलामुळे संध्या शाररावर ब्रेन उमटण, हातापायला गाळ येण, चक्कर येणे, त्वचा कोरडी पडणे, डोके दुखणे, रक्तदाब वाढणे, मानसिक बेचैनी व अस्वस्थता, बेशुद्ध अवस्था व मृत्यूही होऊ शकतो. प्रतिबंधात्मक उपाय:- असे करा:- पुरेसे पाणी प्या, प्रवासात पाणी सोबत ठेवा, हलक्या वजनाचे फिकट रंगाचे (पांढरे) सैलसर कपडे वापरा. उन्हात गॅगल, छत्री, टोपी व पादत्राणे वापरा. ओलसर पडदे, पंखा, कुलर यांच्या मदतीने घर थंड ठेवा. शक्य असल्यास उन्हात जाण्यापूर्वी सनस्क्रिन क्रिम वापरा किंवा कोरपफडीचा गर लावा. शरबत किंवा जलसंजीवनीचा वापर करा. उन्हाळ्यात हे करु नये:- कषाची कामे उन्हात करु नका. शक्यतो उन्हाच्या वेळेत घराबाहेर जाणे टाळा. लहान मुलांना पार्क केलेल्या वाहनात ठेऊ नका. गडद रंगाचे तंग कपडे वापरु नका. मद्यापान, चहा, कॉफी, सॉफ्टट्रिंक टाळा. खुप प्रथिनयुक्त आणि शिळे अन्न खाऊ नका. असे करा प्रथमोपचारा:- रुणास वातानुकूलीत खोलीत ठेवावे अथवा हवेशीर खोलीत ठेवावे. खोलीत पंखे कुलर ठेवावे. रुणाचे तापमान खाली आणण्याच्या दृष्टिने प्रयत्न करावेत. रुणास थंड पाण्याने आंघोळ घालावी रुणाच्या कपाळावर थंड पाण्याच्या पट्ट्या ठेवाव्यात. आईसपॅक लावावेत. रुणाला जवळच्या आरोग्य केंद्रात घेऊन जावे.

- जिल्हा माहता कायालय, लातूर

लातूर ग्रामीण विधानसभा मतदार संघातील जि.प शाळेच्या कामासाठी ४ कोटी ८५ लक्ष रुपयाचा निधी

लातूर / प्रतिनिधि

जिल्हा वार्षीक योजना २०२२-२३ अंतर्गत लातूर ग्रामीण विधानसभा मतदार संघातील जिल्हा परिषद माध्यमिक आणि प्राथमिक शाळेच्या ६६ विविध कामासाठी भाजपाचे जिल्हाध्यक्ष आ. रमेशअप्पा कराड यांच्या प्रयत्नातून ४ कोटी ७५ लक्ष २४ हजार रुपये निधी नुकताच मंजूर झाला आहे. लातूर ग्रामीण मतदार संघातील अनेक जिल्हा परिषद शाळेची दुगावस्था निर्माण झाली असल्याने या शाळांची दुरुस्ती व्हावी, प्रत्येक शाळेत स्वच्छतागृह ब्हावे त्याचबरोबर ज्या ठिकाणी अवश्यकता आहे त्या ठिकाणी नवीन वर्ग खोलीचे बांधकाम करण्यात यावे यासाठी भाजपाचे जिल्हाध्यक्ष आ. रमेशअप्पा कराड यांनी जिल्हाचे पालकमंत्री मा. ना. गिरीशजी महाजन साहेब यांच्याकडे वेळोवेळी पाठपुरावा केला. त्यानुसार जिल्हा वार्षीक योजना २०२२-२३ अंतर्गत मतदार संघातील जिल्हा परिषदेच्या स्वच्छतागृहाची दुरुस्ती, नवीन वर्गखोल्यांचे बांधकाम, शाळा परिसरात पेव्हर ब्लॉक करणे, संरक्षण भिंत बांधणे, रंग काम करणे, पत्रे बदलणे, छत गळती थांबवणे, विद्युतीकरण करणे यासह विविध ६६ कामासाठी ४ कोटी ७५ लक्ष २४ हजार रुपयाचा निधी मंजूर झाला आहे. सदरीत मंजूर कामातून माध्यमिक शाळा विशेष दुरुस्ती अंतर्गत जि.प.प्रशाला तांदूळजा स्वच्छतागृह दुरुस्ती ५.५ लक्ष, जि.प. प्रशाला रेणापूर इमारत दुरुस्ती ११ लक्ष, जि.प. प्रशाला पानगाव इमारत दुरुस्ती १० लक्ष, जि.प. प्रशाला भादा दोन स्वच्छतागृह ८ लक्ष रुपये तर प्राथमिक शाळा इमारत विशेष दुरुस्तीसाठी जि.प.प.रामेगाव पेव्हर ब्लॉक ४ लक्ष, जि.प. ताडकी इमारत दुरुस्ती ६ लक्ष, जि.प. टाकळगाव इमारत दुरुस्ती ६ लक्ष, जि.प. उमरगा इमारत दुरुस्ती ६ लक्ष, जि.प. सोनवती इमारत दुरुस्ती ११ लक्ष, जि.प. रेणापूर इमारत दुरुस्ती ११ लक्ष, जि.प. काळमाथा कवठा इमारत दुरुस्ती ११ लक्ष रुपये. जि.प. शाळा विविध विकास स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जि.प. २६.५० लक्ष, आखरवाच बोपला दोन वर्गखोल्या दोन स्वच्छतागृह ८ लक्ष, स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जि.प. १७.२९ लक्ष, जिप चिलक लक्ष, जिप कोळपा एसलगारा बु. दोन स्वच्छतागृह ४ लक्ष, चार वर्गखोल्या ३२.८ लक्ष, वर्गखोली ९.५० लक्ष, स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जि.प.

इमारत दुरुस्ती ३.५० लक्ष,
त दुरुस्ती ६ लक्ष, जि. प.
५.० लक्ष, जिप हल्दुर्ग इमारत
हा वार्षीक योजनेतून प्राथमिक
गमासाठी जिप चिखुर्डा एक
मांजरी नवीन तीन वर्गखोल्या
एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप
२९ लक्ष, जिप टाकळी शि.
क्ष, जिप टाकळी ब. एक
चिकलठाणा दोन वर्गखोल्या
लठाणा दोन स्वच्छतागृह ८
स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप
गृह ८ लक्ष, जिप सलगरा बु.
लक्ष, जिप हाकेतांडा एक
जिप रामवाडी ख. एक
सेल ख. दोन स्वच्छतागृह ८

जिप सेलू नवीन बस्टी एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, आनंदवाडी दोन स्वच्छतागृह ८ लक्ष, जिप दवाडी दोन स्वच्छतागृह ८ लक्ष, जिप सेवादासनगर स्वच्छतागृह ८ लक्ष, जिप यशवंतबाडी दोन छतागृह ८ लक्ष, जिप आसराचीबाडी दोन छतागृह ८ लक्ष, जिप रामवाडी पा. एक स्वच्छतागृह ५ लक्ष, जि.प.पळशी दोन स्वच्छतागृह ८ लक्ष, जिप पूर दोन स्वच्छतागृह ८ लक्ष, जिप खानापूर एक छतागृह ४ लक्ष, जिप कामखेडा दोन वर्गखोली २९ लक्ष, जिप बिटरगाव एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, हाकेतांडा दोन स्वच्छतागृह ८ लक्ष, जिप मुकणी स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप सत्तरधरवाडी एक छतागृह ४ लक्ष, जिप भेटा एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप बोरगाव नं एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप रा एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप उटी बु. एक खोली ९.५० लक्ष, जिप श्रीरामनगर संरक्षण भिंत ७ लक्ष रूपये आणि विशेष दुर्घटनासाठी जिप वाजरखडा ६.५० लक्ष, जिप सिंदाळा ७ लक्ष, जिप सम्यदपूर ३ लक्ष रूपये. जिल्हा वार्षीक नियोजन अंतर्गत प्राथमिक शाळेत नवीन स्वच्छतागृह बांधकामासाठी जिप खेटफळ एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप सेलु बु. एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप खुलगापूर दोन स्वच्छतागृह ८ लक्ष, जिप कन्या मुरुड एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप मसला एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप प्राशा मुरुड एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप सारोळा एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप बामणी दोन स्वच्छतागृह ८ लक्ष, जिप बिटरगाव तांडा एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप पानगाव एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप फरदपूर तांडा एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप रेणापूर एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप सांगवी एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष, जिप खरोळा दोन स्वच्छतागृह ८ लक्ष, जिप काळमाथा एक स्वच्छतागृह ४ लक्ष रूपये याप्रमाणे निधी मंजर झाला आहे.

हे सासाहिक वृत्तपत्र मालक, मुद्रक व संपादक धनराज (लक्ष्मणराव) शंकरराव पाटोळे यांनी एम.आर. पब्लिकेशन, मोहन अर्जुन कंप्याऊंड, शॉप नंबर ८,९,१० घरटनपाडा, वैशालीनगर बस स्टॉप, दहिसर पुर्व, मुंबई-६८ महाराष्ट्र येथे छापून नव निशींगंधा अपार्टमेंट, मनवेलपाडा रोड, विरार (पूर्व), ता.वसई, जि.पालघर येथून प्रकाशित केले. आरएनआय नं. एमएचएमएआर २०१२/४५५५२. न्यायकक्षा (वसई), वसई कार्यालय, साईद्वारा अपार्टमेंट, शॉप नं.४, विशालनगर, अंबाडी रोड, माणिकपूर पोलिस स्टेशन जवळ, ता.वसई (पश्चिम), जि. पालघर. फोन नंबर ०२५०-२३४५९५९, मोबैल : ९१९०२१९१८३. कार्यालयी संग्राहक : गणेश मार्तंड चलांगा महाराष्ट्रक (मार्गदर्शक) : गणेश पाटोळे कायातेशी मल्हापां : अॅड असिल मांदभेदे न्यायकक्षा-वसई. E-mail : crimesandhyavasai@gmail.com, whatsaap No 9890718873. Website : www.crimesandhya.com

पान १ वर्षन...

अनैतिक संबंधात रक्ताच्या नात्याचाच..

तिचो कशीबाशी समजूत काढत दुःखावर पाघरून घालण्याचा प्रयत्न केला. मात्र मातेचे नाजूक मन मुलाला बघितल्याशिवाय शांत कसे होणार? संपूर्ण अन्सारी कुटंब काळजीपूर्वक मुलाचा शोध घेत धारावी परिसरात फिरत होते. असद कुठे गेला, याबदल काहीच माहिती नसल्याचे दाखवत रेहमतदेखील कुटुंबातील इतरांप्रमाणे त्याचा शोध घेऊ लागला. असद गायब झाल्याची घोषणा मशिदीतील भोंग्यातूनही करण्यात आली. परंतु मुलाचा शोध लागला नाही. रमजानच्या पवित्र महिन्यात असद अचानक बेपत्ता झाल्याने सर्व मुस्लिम समाजातील प्रत्येकांच्या मनात हुरहूर लागून राहिली. अन्सारी कुटुंबीयांसह सर्वांनीच असद याचा शोध सुरू केला. रात्रभर शोध घेतल्यानंतर तो मिळाला नाही. अखेर इतर नातेवाईकांना घेऊन मुलाच्या आईने शाहूनगर पोलीस ठाण्यात मुलगा हरवल्याची तक्रार केली. शाहूनगर पोलीस ठाण्याचे वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक जिंतेंद्र कांबळे यांच्या मार्गदर्शना-खाली दोन वर्षीय असदचा शोध घेण्यासाठी पोलीस पथक धारावी, माहीम, शाहूनगर परिसरात फिरू लागले. परंतु असद चा कुठंच थांगपता लागला नाही. दिनांक १९ रोजी पाहेटे ५ वाजताच्या सुमारास मुंबई पोलीस नियंत्रण कक्षाला कोणीतीरी अज्ञात व्यक्तीने फोन करून सांगितले की, सायन-माहिम लिंक रोडवरील मिठी नदीच्या पात्रात प्लास्टिकच्या पिशवीमध्ये एका लहान मुलाचा मृतदेह असल्याची माहिती दिली. घटनेची माहिती मिळाल्यानंतर पोलिसांच्या पथकाने घटनास्थळी धाव घेतली. प्लास्टिकच्या पिशवीमध्ये पोलिसांना एक लहान मुलाचा मृतदेह दिसला. या मुलाच्या तोंडाला फेस आला होता. तसंच त्याचे डोकं आणि उजव्या मनगटाला उंदरांनी चावा घेतल्याचे दिसून आले. हात उंदीराने कुडतडला असल्यामुळे मृतकाची ओळख पचवणे कठिण होते. दुसरीकडे मृतक मुलाचे नातेवाईकांनी या मुलाला शोधून होते. त्यांनी बुधवारी सकाळी हा मुलगा बेपत्ता झाल्याची तक्रारही शाहूनगर पोलिसात नोंदवली होती. नातेवाईकांशी संपर्क केल्यावर सर्व नातेवाईक घटनास्थळी दाखल झाले. मुलाचा मृतदेह बघून त्यांनी हा आमचा असद असल्याचे पोलिसांना सांगितले. अशा प्रकारे मृतदेहाची ओळख पटवन्यात पोलिसांना यश आले. त्यानंतर पोलिसांनी तात्काळ पंचनामा करून या चिमुकल्याचा मृतदेह ताब्यात घेत सायनच्या लोकमान्य टिळक रुणालयात शवविच्छेदना साठी पाठवला. शवविच्छेदन अहवालात मुलाची गळा दाबून हत्या करण्यात आली असे प्राथमिक तपासात उघड झाल्याने पोलिसांच्या चौकशीचे चक्र सुरु झाले. अपर पोलीस आयुक्त अनिल कुंभरे, पोलीस उपायुक्त मनोज पाटील यांच्या नेतृत्वाखाली तपास सुरू झाला. सुरुवातीला पोलिसांनी अन्सारी कुटुंबातील काही जणांची चौकशी केली. तुम्हची कोणाशी दुष्मनी, मतभेद वैगेरे आहे का? त्यावर प्रत्येकाने नाही असे सांगितले. त्यानंतर रेहमतला पोलिसांनी विचारणा केली. सुरुवातीला उडवाउडवीची उत्तरे देणाऱ्या रेहमत याच्यावर पोलिसांनी उलटसुलट प्रश्नांची सरबती केली. घटना घडली त्या दिवशी तू कुठे होता? तो म्हणाला मी घरीच होतो. पण रात्री तू मिठी नदीच्या पात्रात काय करत होतास? मी मुलाचा शोध घेण्यासाठी तिकडे गेली होतो. पण मुलगा मिळाला नाही म्हणून मी घरी आलो. तू खोटा बोलतेय. खरं खरं सांग काय झाले ते? तेव्हा मात्र रेहमतला खोटे बोलणे जमले नाही. तो खोटा बोलता बोलता मुलाची हत्या मीच केली असे बोलून गेला पण का? कशासाठी? तू मुलाची हत्या केली? तेव्हा त्याने पुढील हक्कीकत सांगितली. रेहमत अली अन्सारी (वय २२) हा विवाहित आणि मुलाचा बाप असला तरी त्याचे धारावी येथील एका महिलेसोबत अनैतिक संबंध होते. दोघेही मौजमजा करत होते. या गोटीची रेहमतच्या पत्तीला कानमात्र खबर नव्हती. ती चूल आणि मूळ सांभाळणारी. तिला फारसं काही माहित नव्हत. रेहमत रोज कामावर जातो आणि रात्री घरी येतो एवढंच माहिती होत. पण तो कुठे जातो, कोणाला भेटो वैगेरे काही माहिती नव्हत. तो प्रेयसी च्या नादात इतका वेडा झाला की, त्याला काही भानच राहिले नाही. तिला रेहमत सोबत लग्न करायचे होते. रेहमत देखील तिच्याशी लग्न करायचे होते. पण बायको आणि मुलगा या दोघांची अडचण होती. रेहमत प्रेयसीला सोडू शकत नव्हता. ती बायको मुलापेक्षा प्यारी होती. प्रेयसी म्हणायची तू आधी तुझ्या बायको मुलाचा संपव. मी तुझ्याशी लग्न करायला तयार आहे. अशी अट तिने ठेवली होती. त्यामुळे पहिले मुलाला संपवण्याचा कट रेहमतने रचला. मंगळवारी रात्री असद हा चॉकलेटसाठी रडत होता. ते पाहून रेहमत आपल्या दोन भावांच्या मुलांना आणि असद याला घेऊन जवळच्या दुकानात गेला. या ठिकाणी काही वेळ काढल्यानंतर त्याने भावांच्या मुलांना घरी पाठवले आणि असद याला घेऊन त्यांच्या पुढे विक्रीच्या दुकानात गेला. दुकानात दोघेच असल्याची संधी साधत त्याने असदचा गळा आवळून त्याची हत्या केली. त्यानंतर दुकानातील प्लास्टिक पिशवीत त्याचा मृतदेह गुंडाळून मिठी नदीच्या पात्रात फेकून दिला. घरी आल्यानंतर असद सोबत नसल्याने पत्तीने विचारले असता, तो कुठे गेला, याबाबत माहित नसल्याचे रेहमत याने सांगितले. मात्र पोलिसांनी रेहमत अन्सारी याला ताब्यात घेऊन चौकशी केली असता, त्याने मुलाची हत्या करून त्याचा मृतदेह प्लास्टिक पिशवीत गुंडाळून मिठी नदीत फेकून दिल्याची कबुली दिली.

ॅसिं कामाक्षं ते विशेषत

रागग करणाच्याच्या ता विराधात ...

सारखे वागावे असे त्यांना वाटत होते. पण राजवर्धनला त्याचेत मिसळणे आवडत नव्हते. तो या मित्रांच्यापासून चार हात लांबच राहत होता. तसा तो लाजाळू आणि कमी बोलणारा असल्याने त्याला टपेरेगिरी करणारे मित्र नको होते. संजयनगर जगदाळे प्लॉट येथे राहणारा सौरभ कोळेकर हा त्याच महाविद्यालयात शिक्षण घेत होता. तो टपेरेगिरी करण्यात माहीर होता. त्याचे बरोबर शैलेश हाळे, वरद सकट आणि बंटी चवरे हे ही त्याच महाविद्यालयात होते. त्यांना राजवर्धन हा लाजाळू आणि कमी बोलणारा आहे हे माहित असल्याने ते नेहमी त्याला टार्चर करीत होते. कॉलेजमध्ये राजवर्धन आल्यावर त्याला घालून पाडून बोलणे, त्याची टवाळकी करणे, तो कसा वागतो काय करतो याची मिमक्री करणे असा प्रकार ते करीत होते. राजवर्धन याने त्यांना तुम्ही माझी टिंगल टवाळी करू नका. मला तुमच्या बरोबर फालतु कर्मेंट करायला वेळ नाही असे समजावून सांगितले होते. तरी ही सौरभ कोळेकर आणि त्याचे मित्र काही ऐकत नव्हते. ते त्याला टार्चर करण्याची एक ही संधी सोडत नव्हते. मुली समोर असल्या की राजवर्धनला ते टोमणे मारून बदनाम करीत होते. त्याच्या मासुमीयतवर चेष्टा करीत होते. त्याचे ही वागणे बोलणे राजवर्धनला खटकत होते. काय करावे आणि काय नको असे त्याला झाले होते. त्यामुळे त्याचे ही अभ्यासात आणि कॉलेजात लक्ष लागत नव्हते. त्याने ही गोष्ट आपला मामा नागेश पाटील याला सांगितली होती. त्यावेळी नागेश पाटील यांनी राजवर्धन याचा चुलत भाऊ अनिल पाटील यांनी सौरभ कोळेकर वरद सकट, शैलेश हाळे कॉलेजात आणि बंटी चवरे यांना बोलावून राजवर्धनला त्राद देऊ नको

अस समजावून सागतल होत. त्यामुळ ही चांग हा राजवर्धनवर चंद्र॒हून होते. कॉलेजमध्ये घडणारी घटना घरच्या लोकांच्या कानावर गेल्याने याला वेगळे वळण लागले होते. आपल्या मामाकडून आणि चुलत भावाकहून त्यांना समज देवून ही ते एकत नाहीत म्हणून राजवर्धनने त्याची तक्रार आपल्या कॉलेजच्या प्रिन्सिपॉलकडे ही केली होती. त्यांनी ही त्या चौघांना राजवर्धनला त्रास देवू नका. नाही तर तुमच्या विस्तृदृमला कार्यवाही करणे भाग पडेल असे सांगितले होते. यात यांनु राजवर्धनकडे हे चौघे ही रागाने बघत होते. बाहेर कुठे भेटला तर त्याला शिव्या घालत होते. राजवर्धन ही त्यांना डोळे वटाऱून बघत होता. माझ्या वाटेला जावू नको नाही तर त्याचे परिणाम गंभीर होतील असे तो त्यांना सुचवत होता. आता राजवर्धनला कायमचा चांगला धडाशिकावयला पाहिजे असा त्यांनी विचार केला. त्याने कॉलेजमध्ये आपल्याला मान खाली घालल्याला लावली आहे त्याचा बदला आपल्याच असे त्यांनी ठरविले. तो कॉलेज सुटल्यावर घरी कोणत्यामाणी जातो तो बस साठी कुठल्या स्टॉपवर राहतो हे त्यांना माहित होते. त्यामुळे त्यांनी त्याचेवर पाळत ठेवली होती. गुरुवार दि. १३ एप्रिल रोजी नेहमी प्रमाणे दुपारच्या सुमारास कॉलेज सुटल्यावर तो बुधगाव येथील आपल्या मामाच्या घरी जाणेसाठी वसंतदादा साखरवार कारखान्याच्या गेटजवळील बस स्टॉपवर थांबला होता. त्यावेळी राजवर्धनचा मित्र ही त्याचेबोराबर होता. तितक्यात बस येण्याआधी सौरभ कोळेकर वरद सकट, शैलेश हाके आणि बंटी चवरे यांनी राजवर्धनला वसंत दादा कारखान्याच्या गेटजवळ बोलावून घेतले. त्यावेळी त्यांनी तु जरा समोर चल आमचे तुझ्याकडे काम आहे असे सांगितले. राजवर्धन आणि त्याचा मित्र हे दोघे ही त्याचेबोराबर बस स्टॉपवरून कारखान्याच्या गेटजवळ निघाले होते. राजवर्धन हा त्याचेकडे रागाने बघत होता. तर ते चौघे ही त्याच्याकडे रागाने बघत होते. त्याचा डाव राजवर्धनच्या लक्षात आला नाही. कारखान्याच्या गेटजवळ गर्दीची असताना ही सौरभ कोळेकर याने राजवर्धनच्या मानेवर आणि छातीवर कोयत्याने हल्ला केला. त्यानंतर राजवर्धन आणि त्याचा मित्र जीव वाचविणसाठी कारखान्याच्या गेटच्या आटील बाजुस बुधगावकडे जाणाऱ्या रस्त्याने पळत सुटले. कसा बसा त्याचे मित्र पुढे पळत गेला. मात्र राजवर्धनवर कोयत्याने हल्ला झाल्याने त्याच्या शरिरातून रक्ताच्या धारा लागल्याने त्याला जास्त पळता येत नव्हते. तो काही अंतरावर गेला आणि पडला. त्याचेळी मागून ते चौघे ही पळत तो पडलेल्या ठिकाणी पोहचले. ते चौघे ही त्याला शिव्या घालत परत त्यांनी त्याचेवर कोयत्यानी आणि चाकूने हल्ला केला. तो हल्ला त्याचेमानेवर बसल्याने रक्ताची परत एकदा चिळकांडी उडाली. त्याचा जागीच मृत्यु झाला. भर दुपारी ४ वाजणेच्या सुमारास ही घटना गर्दीच्या ठिकाणी घडल्याने लोकांची पळापळ ही वाढली होती. जो तो काय झाले हे एकमेकांना विचारीत होता. राजवर्धन पडलेल्या ठिकाणी लोकांची गर्दी वाढली होती. त्याच्या भोवती संपुण रक्काचे थारोळे साचले होते. तर त्याचे शेजारी त्याची शेंक ही पडली होती. मारेकन्यांनी बाजुलाच कोयता आणि चाकू टाकून पलयान केले होते. कुणी तरी या घटनेची माहिती संजय नगर पोलीसांना दिली. संजय नगर पोलीस स्टेशनचे पो. निरी संजय क्षीरसागर यांनी आपल्या सहकाऱ्यासह घटनास्थळी भेट देवून घटनेचा पंचनामा करून मयत तरुणाची माहिती काढली. त्याची ओळख राजवर्धन क्षीरसागर अशी पटली होती. घटनास्थळी पोलीसांनी मयत राजवर्धन पाटील याचा मामा नागेश पाटील चुलत भाऊ अनिल पाटील आणि त्याच्या नातेवाईकांना बोलावून घेतले होते. ही घटना कोणत्या कारणातून घडली आहे याची जवळपास माहिती पोलीसांना मिळाली होती. घटनास्थळाजवळी सीसीटीव्ही फुटेजची ही पाहणी पोलीसांनी केली. त्यात मारेकरी स्पष्ट दिसत होते. पोलीसांनी घटनेचा पंचनामा करून मृतदेह शवविच्छेदनासाठी सांगली येथील सिव्हिल हॉस्पिटल मध्ये पाठवून दिला. या घटनेचा तपास करण्यासाठी पोलीसांनी दोन पथके तयार केली. सीसीटीव्ही फुटेजच्या आधारे आणि मिळालेल्या माहितीनुसार पोलीसांनी संशयीत आरोपीची धरपकड केली. पहिल्यादा संजयनगर येथून या घटनेतील सौरभ आनंदा कोळेकर याला ताब्यात घेऊन त्याचेकडे या घटनेची चौकशी पोलीसांनी केली असता त्याने नाही होय म्हणत आपल्या गुन्ह्याची कबुली देत आपल्या मित्रांची ही नावे त्याने पोलीसांना सांगितली. त्याप्रमाणे पोलीसांनी या घटनेतील वरद सकट याला कुपवाडमधून शैलेश हाके याला पाचोरी गळी संजयनगरमधून तर बंटी चवरे याला ताब्यात घेतले. त्यांना संगयनगर पोलीस स्टेशनला आणून त्याचेकडे राजवर्धन पाटील याच्या खुनाबदल चौकशी केली असता त्यांनी ही आपला गुन्हा कुबुल केला. मयत राजवर्धन पाटील याचा मामा नागेश पाटील यांनी दिलेल्या फिर्दीनुसार राजवर्धन राम पाटील (१८) याच्या खून प्रकरणी सौरभ अनंदा कोळेकर (१९), शैलेश शामराव हाके (२०), वरद संजय सकट (१८) आणि बंटी चवरे (२०) याच्या विरोधात संजयनगर पोलीस ठाण्यात कलम ३०२, ३४ प्रमाणे गुन्हा दाखल करून त्याना कोर्टसमोर हजर केले असता मा. कोटनी त्यांना पाच दिवसाची पोलीस कोठडी सुनावली होती. पोलीस कोठडी दरम्यान पोलीसांनी त्याचेकडून गुन्ह्यात वापरलेला कोयता, चाकू आणि मोटार सायकल जप केले. या घटनेचा तपास पो. निरी संजय क्षीरसागर याच्या मार्गदर्शनाखाली संजयनगर पोलीसांनी केला.

दुकानदाराच्या पत्नीला शेजान्याने ..

करण्याचे काम करत होता. डिंक गोळा करणारा संजय आणि
किरणा दुकान चालवणारा किनेश हे दोघे रावरे तालुक्यातील निमडचाऱ्या
गावात रहात होते. दोघा मित्रांचे घर शेजारी शेजारी असल्यामुळे

पडला अमून तिच प्रम प्रकरण तळहातावराल महदाप्रमाण रगल असल्याची खबर किनेशला समजताच त्याच्या तळपायाची आग मस्तकात गेली. त्याने आपल्या पत्नीला अगोदर खडसावले. मात्र आमचे तसे काही नाही असे म्हणत तिने वेळ मारुन नेण्याचा प्रयत्न केला. एके दिवशी किनेशने दोघांना संगेहाथ एकत्र पकडले. किनेशची पत्नी आणि संजय असे दोघे एकत्र मिळून आल्यामुळे किनेश जागीच दोघांवर चिडला. किनेशला त्याची पत्नी शेजारी राहणाऱ्या संजयसोबत दिसली. त्यामुळे त्याने अगोदर पत्नीसोबत वाद घातला. नंतर संजयला देखील खडसावले. तो दिवस असाच वादावादी मध्ये निघून गेला. त्याचवेळी आधी संजय यास आणी नंतर आपल्या पत्नीला संपवण्याचा विचार किनेशने मनाशी आखला. काही दिवस निघून गेले. संजय यास दारु पिण्याचे व्यसन असल्याचे किनेशला माहिती होते. त्यामुळे गोड बोलून संजयला दारु पिण्याचे आमंत्रण देवून ठार करण्याचे किनेशने ठरवले. दारु पिण्याऱ्या बहाण्याने संजय आला म्हणजे त्याचा कायमचा काटा काढता येईल असे किनेशचे नियोजन होते. गावानजीक असलेल्या अली नाल्यात खेकडे पकडण्यासह दारु पिण्यासाठी ७ एप्रिल रोजी किनेशने संजयला बोलावले. दारु पिण्यासाठी किनेशकडून आमंत्रण मिळाल्याचे बघून संजयची कळी खुलली. दारु पिण्यासाठी तो एका पायावर तयार झाला. मात्र यामागचा किनेशचा हेतू संजयच्या लक्षात आला नाही. तो मात्र त्याच्याकडून मिळणाऱ्या दारुच्या आमिषाला भुलला होता. किनेशने बोलावल्याप्रमाणे सायंकाळी जेवण करून संजय निमड्या ते सायबू पाडा रस्त्यावरील अली नाल्याकडे गेला. याठिकाणी दोघांनी सोबत मद्यप्राशन केले. मद्यप्राशन सुरु असतांना किनेशने संजयसोबत वाद घालण्यास सुरुवात केली. माझ्या पत्नीसोबत तु संबंध का ठेवतो? मी तुम्हा दोघांना एकत्र पकडले होते असा विषयाला हात घालत किनेशने संजयसोबत वादाला सुरुवात केली. या विषयावरून दोघात सुरु झालेला वाद वाढत गेला. बघता बघता या वादाने उग्र रुप धरण केले. संतापाच्या आणि दारुच्या नशेत किनेशने संजयच्या डोक्यात दगड घातला. दगडाचा घाव डोक्यात बसल्यामुळे संजय जागीच ठार झाला. शुक्रवारी ७ एप्रिल २०२३ रोजी सायंकाळी जेवण करून घराबाहेर पडलेला संजय पावरा रात्री उशीरापर्यंत घरी आला नाही. त्यामुळे त्याचा नातेवाईकांनी शोध सुरु केला. दुसऱ्या दिवशी शनिवारी ८ एप्रिल २०२३ रोजी सकाळी संजय हा शेतात न आल्याने त्याचे वडील रेमसिंग पावरा यांनी त्याच्या मोबाईलवर फोन लावला. मात्र त्याचा फोन बंद येत होता. त्यानंतर त्यांनी संजयचे घर गाठले, मात्र याठिकाणी संजयची पत्नी अंगणवाडी येथे स्वयंपाकाच्या कामावर गेली होती. त्यामुळे रेमसिंग पावरा हे त्यांचा लहान मुलगा मकराम याच्याकडे आले. त्यांनी संजयबाबत विचारणा केली. मात्र त्यालाही संजयबाबत कुठलीही माहिती नव्हती. त्यानंतर रेमसिंग पावरा हे मुलगा संजय याचा शोध घेण्यासाठी निघाले असता घरापासून अर्धाकिलोमीटर अंतरावर सायबुपाडा निमड्या रस्त्यावर संजयची दुचाकी मिळून आली. पुन्हा रेमसिंग हे दुसऱ्या गावात संजयचा शोध घेण्यासाठी गेले, याच दरम्यान मकराम याला नाल्याजवळ एक व्यक्ती रक्कंबळाळ अवस्थेत पडलेला असल्याची माहिती मिळाली. रेमसिंग व मकराम या दोघांनी घटनास्थळ गाठले असता मयत व्यक्ती हा संजय असल्याचे निष्पत्र झाले. रेमसिंग पावरा यांनी घटनास्थळीच हंबरडा फोडला. या घटनेची माहिती समजताच रावर पोलिस स्टेशनचे पो.नि. कैलास नागर यांनी आपल्या सहका-यांसंह घटनास्थळी भेट दिली. काही वेळाने अप्पर पोलिस अधिक्षक चंद्रकांत गवळी, डिवायएसपी डॉ. कुणाल सोनवणे आर्द्दीनी देखील घटनास्थळी भेट देत तपासकामी सुचना दिल्या. याप्रकरणी मयत संजयचे वडील रेमसिंग रुपसिंग पावरा यांनी दिलेल्या फिर्यादीनुसार रावर पोलीस स्टेशनला अज्ञात मारेकच्याविरुद्ध गुन्हा दाखल करण्यात आला. भाग ५ गु.र.न.११६/२०२३ भा.द.वि. ३०२ प्रमाणे हा गुन्हा दाखल करण्यात आला. या गुन्ह्याचा पुढील तपास पोलिस उप निरीक्षक विशाल सोनवणे यांच्याकडे देण्यात आला. तपास अधिकारी विशाल सोनवणे यांनी खून झालेल्या संजय पावरा याचे मोबाईल कॉल रेकॉर्ड तपासले. त्यात शेजारी राहणाऱ्या किनेश सोबत त्याचे शेवटचे बोलणे झाल्याचे उघड झाले. त्यावरून त्याच्या शेजारी राहणाऱ्या किनेश उर्फ किन्या सजन पावरा याला ताब्यात घेण्यात आले. त्याची कम्सून चौकशी केली असता त्याने हा खून केल्याचा पोलिसांचा अंदाज बरोबर ठरला होता. संजय पावरा आणि संशयीत आरोपी किनेश पावरा याची पत्नी यांच्यातील अनैतीक संबंधामुळे हा खून झाल्याचे पोलिस तपासात उघड झाले. संशयीत आरोपी किनेश पावरा याला अटक करण्यात आली. न्यायालयाने त्याला सुरुवातीला तिन दिवस पोलिस कोठडी सुनावली. मयत संजयचा मोबाईल संशयीत आरोपी किनेश पावरा याने फोडून टाकला होता. संजयला ठार केल्यानंतर पत्नीला ठार करण्याचा किनेशचा प्लान होता. मात्र त्यापुरुच त्याला पोलिसांनी ताब्यात घेत अटक केली. डिवायएसपी डॉ. कुणाल सोनवणे यांच्यासह पोलिस निरीक्षक कैलास नागर यांच्या मार्गदर्शनाखाली पोलीस उपनिरीक्षक विशाल सोनवणे हे या गुन्ह्याचा पुढील तपास करत आहेत. या गुन्ह्याचा तपासकामी सचिन नवले, पो.ना. कल्पेश आमोदकर, किशोर सपकाळे, सचिन घुगे, मनोज काटे, सुकेश तडवी, प्रमोद पाटील, अमोल जाधव, विकार शेख, उमेश नवरांडे, रविंद्र भारपे, मुकेश मेढे, दिपक ठाकुर, सुरेश मेढे, समाधान ठाकुर व स्थानिक गुन्हे शाखेचे पो.ना. नितीन बाविस्कर, संदीप सावळे, ईश्वर पाटील, भारत पाटील, महेश महाजन, आरोपीनी सचिन नवले, पो.ना. कल्पेश आमोदकर, किशोर सपकाळे, सचिन घुगे, मनोज काटे, सुकेश तडवी, प्रमोद पाटील, अमोल जाधव, विकार शेख, उमेश नवरांडे, रविंद्र भारपे, मुकेश मेढे, दिपक ठाकुर, सुरेश मेढे, समाधान ठाकुर व स्थानिक गुन्हे शाखेचे पो.ना. नितीन बाविस्कर, संदीप सावळे, ईश्वर पाटील, भारत पाटील, महेश महाजन, आरोपीनी सचिन नवले, पो.ना. कल्पेश आमोदकर, किशोर सपकाळे, सचिन घुगे, मनोज काटे, सुकेश तडवी, प्रमोद पाटील, अमोल जाधव, विकार शेख, उमेश नवरांडे, रविंद्र भारपे, मुकेश मेढे, दिपक ठाकुर, सुरेश मेढे, समाधान ठाकुर व स्थानिक गुन्हे शाखेचे पो.ना. नितीन बाविस्कर, संदीप सावळे, ईश्वर पाटील, भारत पाटील, महेश महाजन, मोतीलाल चौधरी आरोपीनी सहकार्य केले.

उधारीवर्णन मैत्रीत दुरावा आला..

जात होती. गणेश हा आपल्या मित्रांच्या बरोबर दारूची पार्टी करती कधी त्याचेबोर बाहेर जेवायला जा असे करीत होता. त्याची चपाले गळ्यातील विकी उर्फ व्यंकंटेश जगदाळे याच्याबोरबर मैत्री होती. विकीची गावातच पानटपरी असल्याने त्या टपरी जावून गणेश हा हत्याचेकडून कधी सिगारेट तर कधी गुटखा विकत घेत होता. गणेशला महिन्याला पगार मिळत असल्याने तो त्याच्या पानटपरीवर उधारी करीत होता. त्याचा तो व्यवहार चालत होता. परंतु हळ्ळी विकीने त्याला उधारीवर माल देण्याचे बंद केले होते. कारण गणेशकडे जवळपास पाचशे रुपयांची उधारी झालेली होती. मित्रांच्याबरोबर पार्टी करीत असताना विकी हा मुद्दामच गणेशकडे आपल्या उधारीचे पैसे मागत होता. त्याला माहित होते की गणेश कडे पैसे नाहीत म्हणून तो त्याच्याकडे उधारी मागून त्याची मित्रात अबू काढत होता. एकदा दोनदा विकीने मित्रात अबू काढल्यानंतर गणेशने त्याची उधारी दिली होती. त्याने उधारी परत दिल्याने परत विकी त्याला मागेल त्यावेळी सिगारेट आणि गुटखा देत होता. पण ही वस्तु देताना तो त्याला लवकर पैसे परत कर नाही तर मी परत तुला उधारीवर काही देणार नाही असे बजावत होता. त्याचा देण्या घेण्याचा व्यवहार चालत असल्याने दोघात वादावादी ही होत होती पण ती किरकोळ स्वरूपाची होती. बन्याचवेळेला गणेशकडे पैसे नसले की तो विकीकडे गुटखा आणि

|| ज्यू वर्ता जी ||

प्रगति संधा

गुन्हेगारीचा कर्दनकाळ

संपादक : लक्ष्मणराव पाटोळे

वर्ष : ११

अंक : १८

सोमवार दि. २४ एप्रिल २०२३ ते रविवार दि. ३० एप्रिल २०२३

पाने : ८

किंमत : ५/- रुपये

www.crimesandhya.com महाराष्ट्रातील १४ जिल्ह्यांत वितरीत होणारे साप्ताहीक crimesandhyavasai@gmail.com

ठाणे ■ पालघर ■ मुंबई ■ जळगाव ■ नाशिक ■ थळे ■ बिड ■ परभणी ■ पुणे ■ औरंगाबाद ■ लातूर ■ उसामानाबाद ■ सोलापूर ■ नांदेड

|| माता वारंगाडेवी प्रसन्न ||

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +

+ + + + +